

Нападнатъ

ази сутринъ Цвѣтко бѣ излѣзълъ въ градината. Майското слънце отопляваше на всѣкждѣ. Цвѣтята изпущаха и пълнѣха въздуха съ приятна миризма. На всѣкждѣ потънало въ зеленина. Славейчето, още отъ зори, извиваше кръшната си пѣсенъ и още продължаваше да пѣе. Безброй мушици и пеперудки прѣхвъркатъ отъ цвѣтъ на цвѣтъ, отъ растение на растение. Весело, много весело е прѣзъ май, а най-вече въ градината и на полето Всичко се движи, всичко се радва . . .

Цвѣтко е малъкъ, но обича цвѣтята. Той отиваше отъ цвѣтъ на цвѣтъ, избираше най-хубавитѣ и си направи отъ тѣхъ единъ шаренъ, хубавъ букетъ.

Въ това врѣме въ градината пасѣха и нѣколко гѣски. Цвѣтко поиска да си поиграе съ тѣхъ. Той се приближи до гѣскитѣ и протегна ржка да хване едната. Ала гѣскитѣ не искаха да се оставятъ да ги закачатъ и безпокоятъ. Тѣ се обърнаха всичкитѣ къмъ него, отвориха уста и се спустнаха да го хапятъ

Цвѣтко се уплаши и започна да бѣга. Благодарение, че на близо бѣха вратата на градината. Той веднага се покачи на тѣхъ, за да се избави отъ нападателитѣ си

Една отъ гѣскитѣ го хвана за обувката, ала